

Хаджи Никола, Хараламбо, Христиаки, лелитѣ ми Мита, Марийка, Неда, Кера, и други роднини съ плачъ и сълзи на очитѣ, а особено майка ми, ме испроводихъ на Куручъ отъ Хаджи Каневи и Йовчоолу и тъй съ Божията воля тръгнѣхми и азъ бѣхъ пѣлець съ радостъ, (ако и да милѣяхъ за своитѣ си и за Сливена), защото отивамъ на учение въ Цариградъ! Не помнѣхъ сега за колко дена стигнѣхми въ Цариградъ, нѣ помнѣхъ добръ, че като приношувахми въ Одринъ, вечерята Йовчоолу и Михалчу Копринджията си распасахъ кемеритѣ и си прочетохъ два купа разни жълтици, каквото количество злато не бѣхъ виждалъ до него частъ!

Щомъ стигнѣхми въ Цариградъ и кондисахъ въ Кутуджу-ханъ тъй именувемъ, (защото тамъ правяхъ кутии за халва и сандъци) на сутрешния день съпътниците ми, търговци, ме заведохъ на Керемидъ махалеси, която махала стои на фенеръ отгорѣ (прочутитѣ фанариоти съ патриаршията си заедно) въ къщата на Челеби Стратакя Пастармаджооглу, нова къща съ три етажа срѣщу съседитѣ: Ламбикови, Челеби Пантелеакя Саказлията (отъ сетѣ Чола) Кирия заковии, Докторъ Григориякуви и пр. и пр. все благородни и аристократически фамилии, надути и надѣхани съ фанариотски духъ, които глѣдахъ на Българското съ прѣзрение и като нѣщо долно, ничтожно, просто, хондрокефалско, само Челеби Стратаки, който по търговията си съ ямурлуци, аби и губери тевтици, като бѣше обиколилъ Сливенъ, Котелъ, Пловдивъ и други Български градища, бѣше си съставилъ друго мнѣние за българитѣ, отъ които имаше доста интересъ и извлечаше доста полза изъ България и се поддържаше и се курдисваше прѣдъ другитѣ. Само той симпатизираше къмъ Българитѣ и само той ме обичаше, като свое чадо и сираче, дору съпругата му кокона Катинкаки ме вдигаше и слагаше съ титлата *пальо-вулгаре, хондро-кефале* и пр. и най-повече отъ завистъ, като забѣ-